

El Museu d'Etnologia de la Diputació de València

Equip SIECT

joan.segui@xarxamuseus.com

Museu d'Etnologia de la Diputació de València

El darrer mes de maig de 2005 la Diputació de Valencia va aprovar la reaparició del Museu d'Etnologia com a institució autònoma a la si de la Xarxa de Museus d'aquesta administració local. El museu havia estat fusionat l'any 2000 amb l'històric Museu de Prehistòria en un projecte museològic conjunt sota la denominació de Museu de Prehistòria i de les Cultures de València. Abans, però, el Museu d'Etnologia havia fet ja un cert camí. Va aparèixer a l'escena dels museus valencians a inicis de la dècada dels vuitanta de la mà de Joan Francesc Mira i es presentava com la culminació d'un seguit de propostes teòriques per recuperar la cultura tradicional valenciana. El museu havia tingut un precedent important però malauradament frustrat als anys trenta del segle vint en el Museu d'Etnologia i Folklore de València, projecte engegat per Maximilià Thous i avortat per la Guerra Civil i el franquisme. Però no va ser fins

els anys setanta que es va reprendre la iniciativa que va culminar en el projecte de J. F. Mira recolzat per la Diputació de València.

En aquests més de vint anys de treball han sorgit del Museu d'Etnologia una sèrie de propostes i iniciatives que, amb més o menys èxit, estan ajudant a fonamentar juntament amb moltes altres arreu del territori- el panorama de l'etnologia valenciana. Cal tindre en comte que estem a un territori on l'etnologia i l'antropologia han tingut, fins fa ben poc, escassa presència acadèmica; on l'interès polític ha estat, si més no, relatiu; i on s'ha patit i encara es patix d'una mancança d'espais de difusió -acadèmics o no- per aquestes ciències.

Hui per hui, el Museu d'Etnologia planteja el seu futur en base a dos punts de recolzament: l'existència d'una important col·lecció de material etnològic, i la creació l'any 2001 d'un equip relativament ample de conservadors que ve a continuar la tasca de l'antic Servei d'Investigació Etnològica i anomenat ara Servei d'Investigació d'Etnologia i Cultura

Tradicional (SIECT). La col·lecció té el seu origen als primers anys de vida del Museu d'Etnologia quant J.F. Mira i els seus col·laboradors varen encetar unes intenses campanyes de recuperació de peces que en la seua majoria eren representatives de la societat rural valenciana, amb l'objectiu urgent de salvar una part de la cultura valenciana aleshores ja molt malmesa. Aquestes campanyes fonamentaren el nucli d'una col·lecció que a hores d'ara compta amb un nombre aproximat de 16.000 objectes i on els àmbits rurals són encara els més representatius però que, cal dir, ha incorporat ja nombroses peces d'àmbit urbà i també industrial. Tot plegat, el museu custodia als seus magatzems una valuosa col·lecció que no deixa, però, de patir mancances, com ara la falta de representació de materials provinents de determinades comarques del País Valencià, o l'escàs volum de materials representatius d'activitats tradicionals claus com ara el món mariner.

L'activitat del SIECT, per la seua banda, es desenvolupa en diverses direccions. Primerament, es tracta d'un servei de recerca a la si d'un museu i que per tant ha de desenvolupar tasques d'organització i sistematització de la col·lecció pròpia, que a hores d'ara encara no disposa d'un catàleg publicat dels seus fons. En segon lloc, l'equip treballa en col·laboració amb el departament de difusió en l'organització d'exposicions que permetisquen, per una banda, mostrar els fons propis i, per altra, mostrar-ne d'altres museus o institucions. Al remat, les exposicions tracten d'ajudar a mantindre una oferta cultural de caire etnològic i antropològic al País Valencià. Finalment el SIECT aspira a mantindre una activitat de recerca que a mig termini el puga consolidar com a servei d'investigació. En aquesta línia es desenvolupa el projecte de la Memòria Oral dels Valencians, un projecte d'investigació que aconsegueix ja tres campanyes, centrat sobre els canvis i transformacions en la societat valenciana, a través d'allò que podem anomenar la "generació del trencament", els nostres avis i àvies. El projecte fa servir tècniques d'investigació qualitativa, com ara l'entrevista oberta amb voluntat de relat biogràfic. Un altre projecte és el recentment iniciat sobre les àrees de muntanya valencianes, focalitzat en aspectes de cultura material i explotació tradicional del medi de muntanya i que s'inicia ara en les comarques de l'Alt Maestrat i la Plana Baixa.

Tot plegat, el Museu d'Etnologia de la Diputació de València enceta ara un procés de consolidació que li és necessari. Aquest procés, però, ha de tindre sentit dins del conjunt del País Valencià. Es a dir, la consolidació d'institucions museístiques i acadèmiques arreu del territori només es farà palesa amb una vertebració real i un impuls organitzat de tot allò que resulte important per al patrimoni etnològic valencià.

Article publicat el desembre de 2005.